

get Fornærmeligt, men jeg kan ikke Andet end ligefrem betragte det som en Fornærmelse, som noget Polemist, naar man ligeoverfor den af Kongerigets særlige Ministre, der under sin Bestyrelse overtager Noget, reiser Tvivl om, at det maa ansees som en ligefrem Selvfølge, at han er ansvarlig for denne sin Bestyrelse; udtrykkeligt at tilføie dette, er Noget, som jeg ikke kan indlade mig paa at modtage i nogen Lov, ligesom ogsaa en saadan Tilføining forekommer mig i sine Følger at være farlig for det ærede Thing selv; thi derved vilde, som den ærede Ordfører har udtalt, middelbart være sagt, at i mange andre Love, hvor ikke Ordet „Ansvar“ udtrykkeligt er sat ind, der følger der intet Ansvar med Bestyrelsen. Om det tredje Forslag, at Ordene: „indtil 1ste April 1858“ forandres til: „3 Maanedes efter at Rigsdagen har vedtaget denne Lov“, forekommer det mig ligeledes ganske klart, at det griber ind i Realiteten, saa at ogsaa Vedtagelsen af dette Forslag vil bryde Overenskomsten.

Jeg kunde have ønsket, at det kunde have været muligt, at Ordningen af Forholdet kunde have strakt sig endnu videre, og jeg skal blot anføre, at jeg ogsaa havde stillet et Forslag, hvorved Sagen vilde have været ordnet ogsaa udover de 4 Aar, og hvorved det vilde forebygges, at vi efter disse 4 Aars Forløb, atter kunde komme til at staae paa det Standpunct, hvorpaa vi stode iaar ved Rigsdags-sammenkomstens Begyndelse; Udvalget er imidlertid ikke gaaet ind paa dette Forslag, og jeg skal derfor ikke berøre det videre.

Det er mig høit, at den Appel til den patriotiske Indsigt hos Forsamlingen — ikke just til de patriotiske Følelser —, som jeg tillod mig at stille ved denne Sags 1ste Behandling, har fundet Gjenklang i Udvalget, og jeg holder mig overbevist om, at den ogsaa vil finde Gjenklang i Thinget.

Alberti: Den ærede Minister bemærkede med Hensyn til det første af de af Mindretallet stillede Endringsforslag, at det, hvis det antoges, vilde bevirke en væsentlig Forandring i det af ham nu forelagte Forslag, som er tiltraadt af Udvalgets Fleertal. Jeg fastede ikke, at den ærede Minister nærmere ud-

viklede Anledningen og Grunden til, at dette Endringsforslag skulde være saa væsentligt forskjelligt fra hans Forslag, idet han blot sagde, at Lovens Virkning maatte være bygget paa en længere Arrække. Jeg troer nu, at det ved denne Sags Vedtagelse maa være noget særdeles Afgjørende, at der ved Spørgsmaalet om Kassereholdningen har vist sig en saa stor Usikkerhed. Der har i alle de Forhandlinger, som baade i de foregaaende Rigsdage og ogsaa i denne have fundet Sted her i Salen om dette Spørgsmaal, været stor Uenighed blandt Ministrene paa den ene Side og de af Thingets Medlemmer, der have om-talt denne Sag, paa den anden Side; der har end yderligere været stor Uenighed mellem de forskjellige Ministerier, der her efter hinanden ere mødt som repræsenterende Kongerigets Finantser, ja, der er maaffee ikke to Ministre, — uagtet at den Børslen, der har været i de senere Aar, — som have deelt de samme Anskuelser om dette Punct og fastholdt dem. Vi have i denne Session haft et Lovforslag fra Ministeriet, som er væsentlig forskjelligt fra det, den ærede Minister fremkom med for saa Uger siden i Udvalget, og den ærede Indenrigsminister vedkender sig saaledes et ganske andet Forslag som brugeligt end det, han selv kort iforveien har fremlagt her; — jeg troer ikke, man behøver at fremføre stærkere Beviser paa, hvilken Usikkerhed der fra alle Sider er om dette Spørgsmaal. Der er Ingen, der veed, hvorledes det stiller sig, for Diebliffet, og der er Ingen, der kan forudsee og end mindre forudsige, at de og de Resultater ville blive Følgen af det nu foreliggende Lovforslag. Jeg troer derfor ikke, at det med Føie kan paastaaes — thi der er kun i saa Henseende fremsat en Paastand — at det kan gjøre noget Væsentligt, om man med Hensyn til Lovens Virksomhed bestemmer to Finantsaar istedetfor fire. Men naar min ærede Ven her bag ved (Hasle) og jeg have holdt paa to Finantsaar, saa have vi i den Henseende ikke blot haft Medhold hos tvende af Udvalgets Medlemmer, den ene en Mand, som efter hele sin Stilling maa ansees for at være vel inde i Finantsvæsenet, og den anden, en Mand, som gjentagende Gange har været